

Για όσους εγκαταλείπουν τα ζώα τους

Ένας άνθρωπος, το άλογό του και το σκυλί του περπατούσαν σ' ένα δρόμο. Καθώς περνούσαν δίπλα από ένα τεράστιο δέντρο, έπεσε ένας κεραυνός και όλοι έμειναν στον τόπο. Αλλά ο άνθρωπος δεν αντιλήφθηκε ότι είχε πια αφήσει τον κόσμο τούτο και συνέχισε να περπατάει με τα ζώα του. Μερικές φορές οι πεθαμένοι θέλουν χρόνο για να συνειδητοποιήσουν τη νέα τους κατάσταση.

Ο δρόμος ήταν πολύ μακρύς, ανηφορικός, ο ήλιος έκαιγε και αυτοί είχαν ιδρώσει και διψούσαν πολύ. Σε μια στροφή διέκριναν μια μεγαλόπρεπη πύλη, καμωμένη ολόκληρη από μάρμαρο, που οδηγούσε σε μία πλατεία στρωμένη με χρυσάφι, που στο κέντρο της είχε μία πηγή από όπου ανάβλυζε κρυστάλλινο νερό.

Ο οδοιπόρος προχώρησε προς τον άνδρα που φύλαγε την είσοδο.

«Καλημέρα».

«Καλημέρα», απάντησε ο φύλακας.

«Ποιος είναι αυτός ο τόσο όμορφος τόπος;».

«Είναι ο παράδεισος».

«Ωραία που φτάσαμε στον παράδεισο, διψάμε πολύ».

«Μπορείτε να μπειτε κύριε, και να πιείτε όσο νερό θέλετε» και ο φύλακας του έδειξε την πηγή.

«Το άλογο και το σκυλί μου διψάνε κι αυτά».

«Λυπάμαι πολύ» είπε ο φύλακας. «Εδώ δεν επιτρέπονται ζώα».

Ο άνθρωπος στενοχωρήθηκε επειδή διψούσε πολύ, αλλά δεν ήθελε να πιει νερό μόνο αυτός. Ευχαρίστησε το φύλακα και συνέχισε το δρόμο του. Αφού περπάτησαν αρκετή ώρα στην ανηφόρα, εξαντλημένοι πια, έφτασαν σ' ένα μέρος που είχε για είσοδο μια παλιά ξύλινη πύλη που οδηγούσε σε χωματόδρομο πλακωμένο από δέντρα. Στη σκιά ενός από τα δέντρα καθόταν ένας άνδρας μ' ένα καπέλο στο κεφάλι. Ίσως και να κοιμόταν.

«Καλημέρα» είπε ο οδοιπόρος.

Ο άνδρας έγνεψε με το κεφάλι.

«Διψάμε πολύ, εγώ το άλογό μου και το σκυλί μου».

«Έχει μια πηγή σ' εκείνες τις πέτρες» είπε ο άνδρας δείχνοντας το σημείο. «Πιείτε όσο θέλετε».

Ο οδοιπόρος, το άλογο και το σκυλί πήγαν ως την πηγή και έσβησαν τη δίψα τους. Ο οδοιπόρος γύρισε για να τον ευχαριστήσει.

«Ελάτε πάλι όποτε θέλετε» απάντησε ο άνδρας.

«Αλήθεια, πως λέγεται αυτό το μέρος;».

«Παράδεισος».

«Παράδεισος;». Μα ο φύλακας της μαρμαρένιας πύλης είπε ότι ο παράδεισος ήταν εκεί!».

«Εκεί δεν είναι ο παράδεισος, αλλά η κόλαση».

Ο οδοιπόρος τα 'χασε. «Πρέπει να τους απαγορεύσετε να χρησιμοποιούν το όνομά σας. Αυτό σίγουρα θα προξενεί μεγάλα μπερδέματα».

«Καθόλου» του απάντησε ο άνδρας. «Αντίθετα μας κάνουν μεγάλη χάρη. Επειδή εκεί μένουν όλοι αυτοί που είναι ικανοί να εγκαταλείψουν τους καλύτερους τους φίλους».

Tou Paulo Coelho